

Joan Puigcercós: "Serem independents abans de tenir un concert"

Joan Puigcercós, exlíder d'ERC, no va deixar la política sinó que la política el va deixar a ell.

¿Com s'ha de negociar amb el Govern? El seu primer consell és clar: no fiar-se'n en cap moment. "A Catalunya tenim una cultura pactista i, quan es fa un acord, allò va a missa. A Madrid tu fas un acord i has de continuar negociant l'aplicació de l'acord", avisa. La seva advertència és que, una vegada pactat el nou finançament, cal estar atents a la lletra petita de la llei i als decrets que vagi presentant el Govern per desplegar-la. "Els tenen el Butlletí Oficial de l'Estat i amb un miserable decret et modifiquen a posteriori tota l'arquitectura de l'acord que has construït. Això ja ens va passar i espero que ara posaran més garanties perquè no torni a passar el mateix", assenyala. Puigcercós considera que el nou finançament pactat entre Pedro Sánchez i Oriol Junqueras no és el model singular que es va anunciar, però aplaudeix que ERC s'hagi "mullat" i hagi aconseguit un "bon acord" que ara s'ha de continuar desenvolupant. El que veu difícil és que Catalunya aconsegueixi mai un model a la basca. "Crec que serem independents abans de tenir un concert econòmic. El concert seria la solució ideal, però si s'apliqués Espanya seria inviable econòmicament". Encara manté ben viu el record de quan, negociant l'Estatut en la comissió constitucional del Congrés, el 2006, van aconseguir pactar el traspàs de Rodalies i dels quatre aeroports catalans: "Vam arribar a posar-ho per escrit". "Vam brindar sortint de la comissió, però després es va fer públic i, amb una revolta dels treballadors d'Aena pel mig, el Govern es va fer enrere", recorda. Al cap d'unes setmanes Artur Mas va acabar pactant l'Estatut amb Zapatero i el tema aeroportuari va quedar fora de l'acord. "Això va ser un error fatal que estem pagant molt car", retreu a l'expresident. Aquell Estatut va acabar retallat pel Tribunal Constitucional i va començar l'onada independentista. Per a Puigcercós, el procés va ser un resultat "inevitable" després d'una "acumulació de mentides" i de "persecucions" cap a Catalunya. "Hi ha discriminació amb la llengua, amb l'economia, amb els equipaments, amb les infraestructures... Ara ho veiem amb Rodalies. És tan constant que era inevitable", afirma. Per a l'exlíder d'ERC, l'independentisme va actuar com tocava, però es va equivocar quan va pensar que el Govern de Mariano Rajoy negociaria. "Va ser un pensament màgic creure que Madrid s'asseuria a negociar. Jo, com que hi he sigut, era ben conscient que això no passaria mai. Abans ens haurien enviat l'Exèrcit", afirma. Vist en perspectiva, considera que tard o d'hora un altre procés serà inevitable perquè "Espanya no defalleix" en l'actitud cap a Catalunya. "Governi qui governi la discriminació a Catalunya és tan colonial... Ja sé que quan dic aquesta paraula de vegades és munició gruixuda, però tenim tracte de colònia, no de colònia d'un país subdesenvolupat, però sí una mena de colonialisme que vivim cada dia". A ell li fa bullir la sang, per exemple, les normatives estatals que menystenen el català: "Si hi ha una societat civil viva, si hi ha un país viu, hi haurà un segon momentum", apunta. L'exconseller cita El Periódico de Catalunya al Club Churchill, un club privat de fumadors situat en uns baixos d'un passatge del barri de Sant Gervasi-Galvany, a prop de la Diagonal. El van fundar amb un grup d'aficionats del Barça quan van prohibir fumar al Camp Nou. Ell ara ja no fuma, però el club continua sent un lloc indispensable. Són 50 socis i un veto: no volen ultres. Organitzen sopars de tant en tant. Presideix l'entrada una bandera catalana, una de britànica i una altra de nord-americana i, en un dia entre setmana com el de l'entrevista, hi regna la tranquil·litat. A Puigcercós se'l veu en pau amb si mateix i, assegura, no ha trobat mai a faltar la primera línia. "Em vaig desprogramar molt de pressa. En 48 hores vaig descobrir el que era recuperar l'agenda personal. Tinc una sensació de confort i de llibertat que no tornaria a canviar mai més". Puigcercós se'n va anar de la primera línia política progressivament després d'uns mals resultats en les eleccions catalanes del 2010. La va acabar deixant el desembre del 2012, quan va acabar la legislatura i Junqueras ja estava al capdavant d'ERC. Es pren la seva sortida amb humor: "Com deia aquell, no és que jo deixés la política sinó que la política em va deixar a mi". Se'n va anar sense fer gaire

soroll i, a diferència de molts dels seus antecessors (Carod-Rovira, Colom, Rahola, Hortalà) ni va estripar el carnet ni va renegar dels seus colors. "Tu pots tenir molt ego, però no pots ser més gran que el partit i que el país. ERC no m'ha d'estar agraïda, sinó que soc jo qui està molt agraït a ERC, a la política i als ciutadans que m'han votat", exposa. En l'última crisi del partit del 2024, es va posicionar en la candidatura opositora a Junqueras, però continua mantenint una "bona relació" amb ell. Amb tots, assegura. Al deixar la política va muntar la consultoria Foreingrest, dedicada a la internacionalització de l'hostaleria i el turisme, però la va haver de deixar a mesura que assumia responsabilitats a l'empresa Adelfi, de la qual ara és director, i que es dedica a la gestió de centres universitaris i a la creació de noves carreres. Va tenir oportunitats per tornar a la primera línia com a senador i fins i tot com a conseller, però les va declinar. "Fora de la política el temps es gestiona d'una altra manera i no hi ha pressió. N'hi pot haver a l'empresa, però molt diferent", apunta. Sempre ha sigut aficionat a la muntanya. No dubta a respondre quan se li pregunta quin és el cim més important a què s'enfronta la política catalana: "La integració de la població que està arribant". El seu prec és que cal prendre "seriosament" aquesta qüestió, tal com fa, segons el seu parer, Òmnium Cultural. Hi ha d'haver un pla d'acollida des del punt de vista material, però també des de la cultura i la llengua. "Catalunya sense llengua i sense cultura catalana no seria Catalunya. Aquest és el nostre Everest". Sempre ha sigut aficionat a la muntanya. No dubta quan se li pregunta quina és, ara com ara, el cim més important a què s'enfronta la política catalana: "La integració de la població que està arribant". El seu prec és que cal prendre "seriosament" aquesta qüestió com fa, segons el seu parer, Òmnium Cultural. Hi ha d'haver un pla d'acollida des del punt de vista material, però també des de l'òptica de la cultura, la llengua catalana i "el país en general". "Catalunya sense llengua i sense cultura catalana no seria Catalunya. Aquest és el nostre Everest, el nostre Mont Blanc i la nostra Pica d'Estats".

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/catalunya/2026/03/30/joan-puigcercos-serem-independents-abans-concert-128573281.html>